

Sygn. akt I Nc 3127/15

POSTANOWIENIE

28 września 2015 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku Wydział I Cywilny

w składzie następującym: Przewodniczący – SSR Marek Jankowski

po rozpoznaniu 28 września 2015 r. w G.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi Gminy M. G. o wznowienie postępowania

w sprawie z powództwa Gminy M. G. przeciwko J. S. o zapłatę (sygn. akt I1 Nc 3757/11)

postanawia:

odrzucić skargę.

Na oryginale właściwy podpis

Za zgodność świadczy Sekretarz Sądowy

UZASADNIENIE

W dniu 6 lipca 2015 r. Gmina M. G. złożyła skargę o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej nakazem zapłaty wydanym w dniu 27 grudnia 2011 r. przez Referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym Gdańsk-Południe w Gdańsku w sprawie z powództwa Gminy M. G. przeciwko J. S. (sygn. akt I1 Nc 3757/11). W uzasadnieniu skarżąca podała m.in., że w toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego na podstawie powyższego nakazu zapłaty okazało się, że dłużnik – pozwany nie mieszka pod adresem, na który wcześniej został mu wysłany odpis nakazu zapłaty. Zdaniem skarżącej, niezbędne stało się zatem ponowne rozpoznanie sprawy z udziałem kuratora ustanowionego dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego.

Skarga podlegała odrzuceniu jako niedopuszczalna. Zgodnie z art. 399 § 1 Kpc w wypadkach przewidzianych w dziale VI tytułu VI Księgi pierwszej Kpc można żądać wznowienia postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem. W orzecznictwie i piśmiennictwie zgodnie przyjmuje się, że skarga o wznowienie postępowania przysługuje nie tylko „od” prawomocnego wyroku, ale także od każdego prawomocnego orzeczenia rozstrzygającego sprawę merytorycznie, w tym nakazu zapłaty. Według art. 410 § 1 Kpc sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisanej terminu, niedopuszczalną lub nieopartą na ustawowej podstawie; postanowienie może być wydane na posiedzeniu niejawnym.

Skargę o wznowienie postępowania będącą przedmiotem niniejszego postępowania należało uznać jako niedopuszczalną, ponieważ – jak wynikało z jej uzasadnienia i dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy oraz dołączonych do nich aktach o sygn. I1 Nc 3757/11 – była skierowana przeciwko nieprawomocnemu orzeczeniu. W sytuacji bowiem gdy pozwany miał nie zamieszkiwać pod adresem wskazanym w pozwie i na który doręczono mu odpis nakazu zapłaty, nie doszło do uprawomocnienia nakazu zapłaty – nawet jeśli zostało wydane zarządzenie o uprawomocnieniu nakazu, nadano nakazowi – jako prawomocnemu – klauzulę wykonalności, a nakaz zapłaty zaopatrzony w tę klauzulę stał się podstawą egzekucji. Sąd orzekający w niniejszej sprawie oparł się w tej mierze na stanowisku wyrażonym przez Sąd Najwyższy m.in. w postanowieniu z 29 sierpnia 2000 r. (I CKN 629/00, Lex nr 530679), zgodnie z którym niedoręczenie pozwanemu nakazu zapłaty powoduje, że postępowanie wszczęte przez

wniesienie pozwu nie zostaje zakończone, a wydany nakaz zapłaty nie staje się prawomocny i w tej sytuacji skarga o wznowienie postępowania w ogóle nie przysługuje (art. 399 Kpc).

Całokształt zgromadzonego materiału prowadził do wniosku, że istotnie pozwanemu nie doręczono prawidłowo odpisu nakazu zapłaty wydanego w sprawie objętej skargą o wznowienie postępowania. Nie można nawet stwierdzić obecnie, czy w ogóle miejsce pobytu pozwanego jest znane i czy nie zachodzi podstawa do uchylecia nakazu zapłaty (art. 502¹ Kpc w zw. z art. 499 § 1 Kpc pkt 4). To zaś oznacza, że nie można traktować nakazu zapłaty jako prawomocnego, a co za tym idzie – że dopuszczalne jest wznowienie postępowania zakończonego nakazem. Na podstawie dotychczas zgromadzonego materiału należało przyjąć, że nie istnieje przesłanka dopuszczalności skargi o wznowienie w postaci prawomocności, co prowadziło do odrzucenia skargi. Zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z 23 października 2003 r. (V CZ 103/03, Lex nr 1635361) skarga o wznowienie postępowania wniesiona przed uprawomocnieniem się wyroku podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna.

Nie zamyka to zarazem drogi do nadania prawidłowego sprawie, w której wydano nakaz zapłaty, wadliwie uznany za doręczony pozwanemu i podlegający wykonaniu jako prawomocny. Konieczne będzie podjęcie w tamtej sprawie czynności zmierzających do ustalenia prawidłowości doręczenia odpisu nakazu zapłaty, a w razie potrzeby – rozważenie uchylecia nakazu i podjęcie dalszych czynności.

Sąd orzekł zatem na mocy art. 410 § 1 Kpc w zw. z art. 399 § 1 Kpc jak w sentencji.

Na oryginale właściwy podpis

Za zgodność świadczy Sekretarz Sądowy